

KOROŠEC

Uredništvo in upravnistvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 19. marca 1920.

Cene inseratov: enostopna petlirista ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Kaj odgovarja slovenski kmet avstrijskim agitatorjem.

(Kmet.)

Ko bi sedaj naši kraji zopet prišli pod Avstrijo, pomislite, kako bi izstradani Nemci tukaj rekvirirali, kradli in ropali. Prebivalci v coni B že vedo, kako se godi kmetu v Avstriji. Le vprašajte jih! Pa v coni B se Nemci ne upajo še toliko kakor po drugih krajih, ker se boje, da bodo potem vsi glasovali za nas. Ali mislite, da bi mogli prodajati svoje pridelke po visokih cenah? Kaj še! Na Dunaju v Gradcu, Celovcu in Beljaku stradajo. Določili bi vam nesramno nizke maksimalne cene. Če se ne bi držali teh, pa žandarm in folksverovec v hišo, krava pa za kazen iz hleva! Kakor so nas med vojsko prisilili, da smo morali nositi Celovčanom moko, da smo morali oddajati živino, živeži i. t. d. in so nemški gospodje sami določevali cene in so nas zraven še kaznovali, če smo več ali kaj boljšega pojedli, kakor so nam milostno dovolili, tako bi bilo tudi seveda po ljudskem glasovanju. V Avstriji prebiva 4 milijone ljudi po mestih, in samo 2 milijona na kmetih. Zato Avstrija nikdar ne bo pridelala toliko živeža, kolikor ga potrebuje. Njen denar ni vreden nič. Industrije pa tudi ne bo poštene, ker nimajo doma premoga.

Če kdo misli, da ne moremo živeti brez Celovca, naj še pomisli, da more Celovec še manj živeti brez nas. Pri nas bo glasovanje tri tedne prej ko v Celovcu in v coni B. Kamor se bomo odločili mi, tja se bodo morali odločiti tudi Celovčani.

Spomnimo se, koliko lakote in mraza smo morali med vojno pretrpeti zaradi Nemcev in kolikokrat smo bili zaradi teh ljudi v smrtni nevarnosti! Spomnimo se, kako so ravnali z nami pri vojaki, kako so nas zmerjali s „Schweinehund“! Spomnimo se, koliko so med vojno, ki so jo zakrivali Nemci, pretrpeli naši stariši, naše žene, naši otroci, naše neveste! Spomnimo se, kako so nas Angerer, Lemež, Šumi in drugi v „Štimcah“ in drugih listih navduševali za vojsko, medtem ko so sami čepeli na varnem doma za pečjo! Spomnimo se teh in še drugih lumparij tistih zapeljivcev, ki nas vabijo zdaj v Nemško Avstrijo, pa bomo takoj vedeli, koliko smemo tem ljudem verjeti! Kdor vse to po-

misli, ne bo nikdar izdal svoje domovine in svojega naroda, kakor je Judež Iškarijot izdal Kristusa!

Ne, nismo še pozabili teh lumparij in jih ne bomo! Za vse naše trpljenje, za vse krivice pride dan maščevanja, dan ljudskega glasovanja! Ta dan bomo glasovali proti Avstriji in tako izročili avstrijske rabeljne hudiču, naj jih mrcvari že na tem svetu!

Dan plačila pa mora priti tudi za tiste falote, ki živijo v naši coni in ki bi radi spravili v nesrečo nas in naše otroke. Gorje vsem tem larfam, če se še o pravem času ne poboljšajo.

Slovenski kmet.

Mi in Nemci.

Naši Nemci prihajajo do spoznanja. Šaj smo vedeli. Kdor ni tako zagrizen, da bi od zagrizenosti ne postal popolnoma slep za vse, kar se godi okoli njega, ta je moral tudi spredeti, da je za Korošce edini prostor v Jugoslaviji. Nemci so si od začetka mislili, da jim bomo merili pravice z jednako mero, kakor so jih prej vsenemški politiki in njihovi agenti nam. Pa mi nismo padli na glavo. Dobro vemo, da je ta politika pripeljala Avstrijo v prepad, in ne maramo, da bi se tako zgodilo tudi z nami. Jednaka pravica za vse, to je edina prava podlaga za moderno državo. Pariška konferenca zagotavlja sicer neslovanskim narodom v Jugoslaviji nekaj pravice, a to nam ne zadostuje. Mi hočemo popolno enakopravnost za vse. Ker imajo naši državljani vsi enake dolžnosti, naj imajo tudi enake pravice!

Naša naravnost vzorna uprava in in pravičnost nasproti vsem, je Nemcem v kratkem času odprla oči, da so izprevideli, da so pri nas tudi svobodni državljani, ne pa tlačeni sužnji nekaterih mogotcev, kakor smo bili pred vojsko mi in Nemci. Zato prehajajo na našo stran — postajajo naši. Kar je še proti nam, je nekaj zabitih nemčurjev, ki so zatajili svoj jezik, ki se ne marajo vrniti, ker jih je sram, da so izdajalci.

Ta izpremema strašno jezi „Oslovsko trompeto“, to cunjio vseh cunj. V svoji 30. številki zmerja, da je veselje. Ali so pri „Oslovski trompeti“ res zbrani vsi osli in norci vsega sveta? Če postajajo Nemci pametni, jih imenujejo „izdajalce“. Pri tem pa prav nič ne pomislijo, da poslušajo glas „Oslovske trompete“ samo taki ljudje, ki so izdali svoj slovenski narod. Kaj

se Angerer in njegovi hlapci le poto-lažijo. Z veseljem jim prepustimo barabe, za sebe si pa vzamemo „te boljši sorte ljudi“, pa naj so Nemci ali Slovenci! Z Nemci bomo prav lahko izhajali, oni pa z nami. Nemčurjev pa ne maramo, ker nas je sram takšne bande!

Nemški listi zopet hujskajo zoper našo državo.

Kakor znano, so naše meje proti Italiji, Madžarski in drugim sosednjim državam zastražene, tako da ne sme nihče čez mejo, če nima dovoljenja za to. Če bi naše meje ne bile zaprte, bi naši lačni sosede znosili ves naš živež in tobak čez mejo. Če se kdo na povelje: „Stoj!“ ne ustavi, ga mora mejna straža ustreliti. Tako postopajo ne le naši vojaki, ampak tudi avstrijski, laški in drugi.

Navzlic temu pa skušajo tihotapci (šmuglarji) po skrivnih stezah prenašati blago čez mejo. Marsikateri tihotapec je že moral svojo predrznost plačati z življenjem. Posebno veliko tihotapcev je že bilo ustreljenih na laški in madžarski meji. Zadnji čas se je tudi na naši demarkacijski črti pripetilo več takih slučajev. Celovski in drugi avstrijski listi so porabili to priliko, da hujskajo zoper našo državo. Lažejo, da ljudje, ki so jih naši vojaki ustrelili, niso bili tihotapci, ampak so imeli poštene namene. Kdor ima poštene namene, se ne izogiblje mejne straže, ne hodi čez mejo po noči po kozjih stezah ali pa celo po vodi, ampak po cesti, po mostu. Kdor se na skrivaj priplazi skozi okno v kako tujo hišo, gotovo nima poštenih namenov.

Vsa podla laž in hinavščina celovških barab, ki pišejo v „Štimcah“ in druge take umazane cunjje, je razvidna že iz današnjega dopisa iz Kotmare vasi. V prihodnji številki pa bomo priobčili uradno poročilo o nekaterih žrtvah tihotapstva.

Kdor pošlje naročnino, pa še ni bil rojen na „Korošca“ naj vedno zapíše, da je nov naročnik. S tem prihrani upravnistvu mnogo časa in truda.

Gospodarstvo.

Prošnje za izvozna dovoljenja.

Izvozniki blaga v inozemstvo se opozarjajo, da je vlagati poslej vse prošnje za dovoljenje izvoza neposredno pri tukajšnji podružnici centralne uprave za trgovski promet z inozemstvom. Ta podružnica bo prošnje pregledala ter jih potem opremljene s potrebnimi podatki in potrdili oddajala delegaciji ministrstva financ, ki izstavi predpisane izvozne dokumente.

Zaplenjeni tisočkronski bankovci.

Ker je bilo tudi v Sloveniji zaplenjenih (konfisciranih) veliko tisočkronskih bankovcev, je finančno ministrstvo ukazalo, naj se ustanovi v Ljubljani posebna komisija. Ta bo vse te bankovce še enkrat pregledala, če so kolki (marke) res ponarejeni ali ne. Bankovci, katere bo komisija spoznala za pravilno kolkovane, se bodo ljudem zamenjali za kronsko-dinarske bankovce. Če bo ljudstvo dobilo tudi kako odškodnino za falsifikate, se bo odločilo še le po končani zamenjavi bankovcev. Upati je, da se to zgodi. Če bi se pa to ne zgodilo, se naj ljudstvo za svojo nesrečo lepo zahvali Nemški Avstriji, ki je spravila največ bankovcev s ponarejenimi kolki v našo državo.

Nove goljufije z denarjem.

Iz Avstrije prihajajo razni sleparji, se klatijo po deželi in pregledujejo kmetom denar, če je pravilno kolkovan. Pri tem pa zamenjavajo pravilno kolkovani denar s ponarejenim. Kmetje, varujte se nemških sleparjev!

Protj nemški agitaciji.

Nemci trosijo vest, da se pri nas 1-, 2- in 10-kronski bankovci ne bodo zamenjali, ampak da bodo prišli ob vso vrednost. Temu nasproti nas obvešča delegacija ministrstva za finance v Ljubljani, da je to čisto navadna celovška laž. Te bankovce bodo zamenjali, ko bo dotiskan novi drobiž.

Lan in konoplje.

Pred vojno nas je Rusija zalagala z lanom in s konopljami. Ker pa zdaj iz Rusije nič več ne prihaja, je po vsej Evropi veliko pomanjkanje lanu in konoplji. Da se odpomore pomanjkanju in dragini obleke, je želeli, da bi naši kmetovalci pridno sejali lan in konoplje. Lani je bilo v naši državi posejanih z lanom nad 3000 hektarjev zemlje s konopljami pa skoraj 32000 hektarjev. Letos naj bi se porabilo za to še veliko več zemlje, saj bi mogli potem lan in konoplje za drag denar izvažati v tuje države!

Podjuna.

Klanče. Umrl je dne 9. t. m. tukajšnji posestnik Gregor Čertev, p. d. Krt. Rajni je bil vseskozi poštenjak in priden gospodar. Dolgo časa je že bolehal, nenadoma pa ga je iztrgala smrt žalujoči rodbini. Večna luč naj mu sveti!

Galicija. Od strme Prošice onkraj Drave, nedaleč od Aninega mosta, se je dne 8. t. m. udrl na cesto velikanski plaz, kakršnega tukaj ljudje še ne pomnijo. Cesta je za kakih 300 korakov popolnoma razdejana. Ogromne, nad 2 m visoke skale ležijo na njej in ob straneh, mnogo jih je padlo tudi v Dravo. Daleč naokrog se je slišalo bučanje, tako da so nekateri bojazljivci že mislili, da prihajajo zopet Nemci k nam. O, maloverni Tomaži!

Sv. Štefan. Vabimo na sestanek invalidov, ki se vrši na cvetno nedeljo v St. Štefanu pri Likebu ob 10. uri. Namen sestanka je organizacija invalidov in vpisovanje udov. Odbor.

Škocijan. V nedeljo, dne 7. marca pop. je uprizorila šolska mladina pri Jagru igro „Snegulčica“ s prav dobrim uspehom. Otroci so tudi izvrstno deklamirali in lepo peli. Nastop mladine je občinstvu jako ugajal. Hvala gđ. učiteljici Božič in g. učitelju Vidmarju za trud, ki sta ga imela s pripravami za to prireditev in z vežbanjem učencev!

Jezerko. Tukajšnji fantje in dekleta uprizore na dan sv. Jožefa igri „Sv. Neža“ in „Krčmar Pri zvitem rogu“. Igri se ponovita v nedeljo, dne 21. t. m. Začetek vsakokrat ob 5. uri popoldne v kazinskem salonu. Vse prijatelje poštene zabave najtopleje vabijo jezerski fantje in dekleta.

Jezerko. Z ozirom na roparski napad na jezerskega postiljona nam pišejo še sledeče: Ropar je ustrelil svojo žrtev od zadaj v glavo. Krogla je šla skozi možgane in je povzročila takojšnjo smrt. Zločinec je vzel postiljonu 1300 K gotovine in žepno uro ter vso pošto, ki so jo pa orožniki kmalu našli raztreseno v gozdu. Pošta ta dan ni imela nobenih vrednosti s seboj. Matej Štuler je vozil 32 let pošto čez Jezerski vrh. Pokopan je bil 12. t. m. ob lepi udeležbi domačih faranov na pokopališču pri Sv. Andreju na Ravnem. N. p. v. m.!

Jezerko. Dva žalostna dogodka sta se te dni zaporedoma zgodila tukaj. V noči od 8. do 9. t. m. so neznani tatje vlomili v trgovino g. Skuberja, pd. Vanišarja, na Sp. Jezerskem in mu ukradli iz blagajne čez 1500 K. Kdo so bili vlomilci, ni znano. V sredo, dne 10. t. m. popoldne okrog 4. ure je pa bila napadena in oropana na Jezerskem vrhu jezerska pošta, ki je peljala iz Žel. Kaple. Postiljon Matevž Štuler je bil umorjen in oropan za ves denar, kar ga je izmenil pri davkarji v Kapli in za žepno uro. Poštni konj je sam pripeljal voz po novi cesti na Ravno. Orožniški stražmojster, gđ. poštarica in trije orožniki so takoj hiteli na Jezerski vrh pogledat, kaj se je zgodilo. Starega, ubitega postiljona so potem pripeljali na pošto in tam položili na mrtvaški oder. 33 let je že opravljal to težavno službo in na zadnje je postal žrtev svojega poklica. Svetovna vojska je ljudi posirovela, da ne poznajo več nobene božje zapovedi.

Bela. Morilca jezerskega postiljona so prijeli orožniki v bližini Pliberka.

Žitara vas. Dne 25. t. m. dopoldne se bo vršil v društvenem domu v Žitari vasi 8. redni občni zbor Živinorejske zadruga za Žitara vas in okolico. Opozarjamo vse živinorejce v občinah Žitara vas, Bela, Galicija, Šmarjeta v Rožu in

Rikarja vas, da nam je državno nadzorništvo veleposestev Miklavčevo in Ženek ponudilo v najem planine na Obirju, Sefnarcu in na Topici. Naša zadruga ne išče pri tem sama sebe, je pa edino društvo v bližini teh planin, ki ima v smislu nameravane agrarne reforme namen in dolžnost skrbeti za pašnike. Zato se bo ob priliki občnega zbora obravnavalo tudi vprašanje teh planin. Mi bomo sami in po vladnih strokovnjakih do tega časa zbrali gradivo. Na posestnikih, občinah in kmetijskih podružnicah je pa ležeče, da nam do tega časa naznanijo svoje želje, v prvi vrsti pa naj se na ta dan mnogoštevilno udeležijo shoda. Ker bo gotovo tudi navzoč vladni zastopnik, bodo imeli sklepi tega zborovanja na vsak način dalekosežne posledice. Načelstvo zadruga.

Grebinj. Dne 2. t. m. je prišel iz Volšperka neki človek, ki se je osebno udeležil novembra meseca pr. l. pri Sv. Lenartu javnega shoda, na katerem je govoril vsem znani Šumi. Med drugim je izgovoril velepomembno prisposodo: „Bil je veleposestnik. Imel je krasen grad, okrog njega krasno polje, industrijo, živinorejo i. t. d. Prišla so pa huda leta. Ta veleposestnik je propadel in odvzeli so mu: eden industrijo, drugi krasna polja in živinorejo, a njemu je ostal samo grad s parkom. Vidite, ljudje, ta veleposestnik je bila naša Avstrija. Razpadla je! Industrijo so pobrali Čehi, polje in živinorejo Jugoslovani in Poljaki, nam pa je ostal grad, t. j. naša Avstrija, in parki, to so naše Alpe, od katerih pa ne moremo dobiti kruha. Oni drugi nimajo gradu, pač pa imajo kruh, kar je glavni pogoj za življenje. Grad si lahko sezidajo, pa mi si polja ne moremo napraviti.“

Dobro bi bilo, da bi prišel Šumi povedat to tudi našim Nemcem in ostalim nezadovoljnejšem.

Mali Šent Vid. Dne 11. t. m. ob 5. uri pop. se je zbralo slovensko delavstvo kemične tovarne na Mostiču v šoli v Malem Šent Vidu in je naprosilo sekvestra imenovane tovarne, g. učitelja Möderndorferja, naj se poteguje za zvišanje njihovih plač in v tem oziru intervenira pri ravnatelju tovarne. Učitelj Möderndorfer je obljubil delavstvu, da mu bo šel v vsakem oziru na roko. Razložil nam je razmere v Avstriji in v naši državi.

Podpisani, kakor tudi vse delavstvo se zahvaljuje g. Möderndorferju, da tako odločno dela za delavce, ne samo kar se tiče plače, ampak tudi aprovizacije. Zahvaljujemo se tudi našemu sodrugu Bucelu, ki našega govornika tako krepko podpira pri aprovizaciji. Peter Blažič, delovodja.

Velikovec. Na družabnem večeru Belske podružnice S. P. D. v Velikovcu je gđ. učiteljica Pavla Delakova nabrala za Žensko društvo v Trušnjah 100 K.

Velikovec. Planinci, pozor! Belska podružnica S. P. D. v Velikovcu ustanovi planinski muzej. Kot prve predmete smo pridobili krasen relief in zemljevid Klopinkkega jezera. Zbirati hočemo tudi nadalje karte, načrte, lepe fotografije, slike itd. Prijatelje vabimo, da bi nas opozorili na kako pridobitev, oz. nam k temu pripomogli. Nadalje ustanovimo planinsko knjižnico in smo

pripravljeni nakupiti v turistikó spadajoče publikacije tako v slovenskem, kakor v nemškem ali drugem jeziku (stare letnike časopisov, vodnike itd.) Tozadavne ponudbe je staviti na g. not. Aug. Kolšek v Velikovu.

Ošenica. (Popravek.) Svojčas smo priobčili iz Ošenice dopis, kjer smo trdili, da so v dotičnem dopisu imenovane osebe dobivale med vojno vojaško podporo. Kolikor smo se mogli pozneje prepričati, ni tem osebam država plačevala podpor. Ker nočemo delati nikomur krivice, izjavljamo: Ni res, da je Klančnikova žena dobivala za Zepeja 250 K, njegova mati 190 K, g. Feinigova še nekaj več, Riepla tudi okrog 200 K, res pa je, da te osebe niso dobivale od države vojne podpore. Modretova žena tudi ni v vojnem času dobivala vojaške podpore. Tudi ni res, da bi bil Modre prinesel tisočake iz vojne in s tem obogatel, res pa je, da ima v hlevu lepo živino, ker je dober gospodar.

Cenjene dopisnike pa še enkrat prosimo, naj nam vedno poročajo samo golo resnico, da ne bomo nikomur delali krivice, čeprav je naš nasprotnik. Celovski listi se sicer lažejo, da se kar kadi, nam pa tega ni potreba.

Rož.

Borovlje. Te dni se je tukaj po nemčurskih skrivnih agitatorjih raznesla govorica, da je cona B priklopljena k coni A in da je Celovec od samega veselja ves v banderah. Boroveljski nemčurji vse to verjamejo. Umljivo, ta novica je vendar prišla iz obljubljenе dežele, kjer se vsepovsod cedi mleko in strd. Ko bo prišla iz Celovca vest, da imajo tam toliko živine, da celo krave v bukalah rajajo, bo boroveljska nemčurska prismođa, pardon, gospoda, tudi to verjela!

Borovlje: Kakor znano, so puškarji ponovno zahtevali povišanje plač za 100%. Sobotna poganjanja s puškarji in dobavitelji so se popolnoma razbila. Proglasili bodo bržkone splošen štrajk.

Borovlje: Pouk na drž. puškarski strokovni šoli prav dobro napreduje. Kakor se splošno sliši, so stariši učencev prav zadovoljni, ker se bodo fantje sedaj več naučili kakor poprej pod staro vlado, ki je skrbela samo za nemško-nacijonalno propagando in gonjo proti Slovencem. Sedanji ravnatelj g. inž. Dr. Jeločnik je vseskozi strokovnjak in nam za povzdigo puškarske obrti veliko obeta. Vojaška oblast ga je, kakor se je izvedelo, hotela odpoklicati. Za našo obrt bi bil to usodepoln udarec. Torej prosimo oblasti, da v tem oziru vse potrebno ukrenejo, da se te namere preprečijo.

Št. Jakob v Rožu. Kako znajo nekatere brihtne osebe prilagoditi svoje politično naziranje in prepričanje danim razmeram, je dokaz tukajšnji višji oskrbnik kneza Lichtensteina. Bil je dolgo vrsto let oskrbnik in bi imel lahko tukaj domovinsko pravico. Za to pa ni zaprosil in to mu je sedaj prišlo prav. Od nadzorstva knezovih zemljišč je odstavljen. Akoravno je tukaj vsem znano, kako je v preteklih časih zastopal koristi nemškega nacijonalizma in za časa volitev vplival na delavce in kmete, ki so bili od njega odvisni, je sedaj vendar brusil pete od župnika do župana in po drugih uradih, da bi dobil spričevalo o svojem nepristranskem političnem postopanju. Hvalabogu, na limance mu ni šel nihče. Anderka je postal času primerno

objektiven. Hotel je postati socijaldemokrat, pa ti ga niso marali. Iztuhtal je končno, da je podanik močne češke republike. Kot češki državlján se sedaj vozi po celi Jugoslaviji ter se druží z madžarskimi in hrvatskimi Judi, da bi financirali njegovo novo lesno podjetje. Teh židovskih pijavk nam še manjka na Koroškem! Akoravno je prej osebno vodil velika knezova posestva in zraven tega še filialko koroške „Holzverwertungsgesellschaft“, mora sedaj za lastno podjetje imeti posebnega knjigovodjo, seveda pristnega Germana. Ta ima gotovo druge namene. Saj se je pred kratkim sam izrazil proti nekemu beljaškemu gospodu, da „je Rožek bil, da je in bo nemški“. Dobro bi bilo, da bi tema dvema rogoviležema pokazali pot v njih pristojne občine, drugače nama bosta lisjaka še vse kure požrla.

Kotmaraves. Vojak ima svoje postave, po katerih se mora ravnati. Tega pa marsikateri Kotmirčan še danes ne more verjeti, posebno tihotapci ne. Vrč pač hodi tako dolgo po vodo, da se razbije. To se je pokazalo tudi pri 21 let stari Barbari Fido. Večkrat se je hvalila, da ji ni nič za življenje, in res je parkrat že porinila stražnike na levo in desno in brez vsake propustnice marširala v Celovec in nazaj. Tokrat pa ni šlo. S šestimi drugimi tihotapci je na znanem prehodu poskusila priti čez Vankart. Tihotapci so bili vsi oboroženi z revolverji. Ko jih je naša straža ustavila, so tihotapci začeli takoj streljati na stražnike. Stražniki so nato seveda tudi morali streljati in nesrečno dekle Barbara Fido ter še neki drugi tihotapec sta obležala na mestu mrtva. Drugi tihotapci so ušli. Če so tudi ranjeni, ni znano. Mi vsi obžalujemo to nesrečno žrtev mladostne lahkomišelnosti, posebno ker je celovška nacijonalna banda porabila ta slučaj za svojo nesramno agitacijo proti nam. Na „parah“ ležeči so dali dve ponarejeni legitimaciji v roke, češ, obe je imela in vendar je morala umreti. Trije govorniki, okrajni glavar Rainer, dr. Pflanzl in neizogibni Jaka Lučovnik so se lagali na grobu, dvigali pesti proti meji in ogenj in žveplo želeli na nas in naše vojake. Za resnico jim nikoli ni bilo, tako tudi sedaj ne. Toda agitirati ob odprtem grobu, lagati se o bolnem bratu in lažnivih legitimacijah, to je zopet čisto nemško. Ko bi ljudje hodili po dovoljenih potih in po dnevi, ne bi se mogla zgoditi nobena nesreča. Tako sodijo naši najboljši možje. Kdor da hodi ponoči, oborožen z revolverjem in strelja, če mu straža ukaže, da se naj ustavi, ta je tihotapec in lahko pričakuje, da se bo ravnalo z njim kot tihotapcem.

Loče ob Baškem jezeru. Po nekod pri nas že „ribajo pod“, snažijo okna, ponve in piskri po kuhinjah se že svetijo kakor zadnje dni pomladansko solnce. Gotovo si mislite, da veljajo te priprave bližajoči se Veliki noči. A motite se korenito! Ti ljudje se pripravljajo še za večji praznik, za dan 15. marca, za prihod folksverovcev, že sto in stokrat napovedanih. Ta dan pride vse nazaj, pošta, stari „lerarji“ (aha, na dobrote „zarobljenih“ slovenskih kmetov navajeni želodci krulijo in tulijo onstran dem. črte) i. t. d. Kdo pa je to povedal? Neko „pismo“ iz „Amerike“ in neki

„telegram“ iz „Pariza“. Tisti, ki te skrivnosti že natančno poznajo, trdijo sicer, da prihajajo ti „telegrami“ iz Hriba. Tam imamo nekaj sicer ne brezžičnih, pač pa zelo jezičnih postaj. Ljudje božji! Sicer je res, da neumnost ni greh, ampak če je te robe te preveč, pa tudi ni več lepo. Ali res mislite, da Amerika, ki je že davno spoznala, kako so jo lansko leto nalagali in nagoljufali, in ki ravno sedaj tako odločno nastopa proti nenasitnim nemškim prijateljem Italjanom, da Amerika res nima drugih opravkov kakor darovati Avstriji slovenske Loče. Ali res mislite, da je francoski kardinal Dubois, ki ga je poslala francoska vlada k nam, prišel samo radi tega, da naš pouči, kako naj objamemo in poljubimo opipano, izgladovano, umirajočo Avstrijo? Folksverovci bodo že prišli, kadar jim bo naša vlada dovolila, pa ne, kakor si mislite vi, na pozlačenih konjih, ampak približno tako pohlevno, kakor se je vozil zadnjič Loran. Do tega časa bi pa svetovali gotovim ljudem samo eno: Pustite prerokovanje, ko vendar vidite, da vas Bog ni ustvaril za preroke! Svojčas ste rekli, da pridejo folksverovci 15. avgusta, potem 1. sept., potem, da pridejo na baški semenj, potem, da nam gotovo razbijejo naš sijajno uspeli tabor, potem ste jih pričakovali 28. oktobra, potem ste rekli, da pridejo kot verne duše, potem 25. nov., potem so hoteli pri nas obhajati božične praznike, za pustno nedeljo ste jim cvrli krape in sedaj je 10. marec. Krivo prerokovanje! Malo več pameti!

Bistrica v Rožu. Kakor je marsikomu že znano, so se naši delavci v tovarni na Bistrici že precej izpreobrnili. Sprevideli so, da je njihova hodočnost le pri nas v Jugoslaviji. To je v prvi vrsti zasluga gg. Ferčnig, Dular, Singer, Šavnik in še nekaterih drugih, ki so moške na pravem mestu. Poprej se je res mislilo, da so naši delavci vsi nemčurji, pa v resnici ni bilo tako. Res je, da je še nekaj precej zagrizenih, pa teh je v primeri z našimi prav malo in se bodo tudi kmalu spreobrnil, ker vidijo, da je le pri nas veliko bolje kot v Avstriji.

Hodiše. Iz italjanskega ujetništva se je vrnil kot zadnji Egidij Kaufič, vrl narodnjak. Dobrodošel v osvobojeni Koroški!

Iz drugih krajev naše države.

Nabori na Štajerskem.

Štajerski Nemci so še pred nekaj meseci lagali, da celo štajerski Slovenci ne maraja priti pod Jugoslavijo. Da je bila to nesramna laž, se vidi sedaj, ko so na Štajerskem nabori (štelunge). Fantje prihajajo na nabore na ovenčanih in s slovenskimi zastavami okrašenih vozovih. Klici „Živela Jugoslavija!“ pričajo, kako zelo ljubijo ti mladi fantje našo državo. Če pomislimo, da so prej štajerski nemčurji delali štajerskim Slovencem skoraj ravno takšne krivice kakor koroški nemčurji našim ljudem, se pač ne bomo čudili, da je našim bratom na Štajerskem zavrela kri od veselja, da so za vse večne čase rešeni avstrijskih rabeljnov.

Aretiran tihotapec denarja.

V Zagrebu so aretirali gališkega Juda Salomona Fingerhut, kateremu so odvzeti za 6 milijonov ponarejenih tisočkronskih bankovcev.

Kurir italjanskega poslaništva — tihotapec.

Na italjanski meji so aretirali kurirja italjanskega poslaništva, ki je hotel vtihotapiti v Italijo 1 kg srebrnega denarja.

Suha. Lansko leto jeseni, ko je na Suhi razsajala griža in je umrlo okrog 30 ljudi, je prišel v Labod neki zdravnik iz Dunaja. Mimogrede je stopil včasih v naše bajte, polne bolnikov, ter računal brez zdravil in receptov do 400 K. Po prizadevanju g. učitelja Doberška na Suhi se je končno doseglo, da je moral tisti zdravnik zopet vrniti denar. Ljudje, ki so bili prizadeti, izrekajo tem potom g. učitelju Doberšku iskreno zahvalo za njegov trud.

Po širnem svetu.

Pretep med nemškim princem in francoskimi oficirji v Berlinu. Dne 6. t. m. so se stepili v Berlinu v hotelu Adlon nemški princ Joachim in

oficirji francoske misije. Pretep je nastal vsled tega, ker francoski oficirji niso hoteli vstati, ko je godba svirala „Deutschland, Deutschland über alles“.

Predrznost laških vojakov.

Na Reki so dne 10. t. m. laški vojaki pri belem dnevu vdrl v podružnico Jadranske banke in ukradli iz nje 60.000 lir, to je okrog pol milijona naših kron. Čuvaja Ogorevca, ki je hotel braniti blagajno, so ubili. Nesrečni mož je zapustil ženo in dva otročiča. — Naši celovski prijatelji želijo, naj bi za časa plebiscita laški vojaki zasedli naše kraje. Ker vedo, da nas Avstrija ne dobi več v svoje kremplje, bi nam radi za slovo na ta način škodovali. Pa ne boš, Jaka, kaše pihal!

Nemška Avstrija.

Gospodarski položaj v Nemški Avstriji.

„Neue Freie Presse“ piše o žalostnih gospodarskih razmerah v Nemški Avstriji. Članek se končuje s sledečim stavkom: „V proračunu za leto 1920 je za 1/2 več izdatkov kot dohodkov. Primanjkljaj se bo kril z neprestano uporabo stroja za tiskanje

bankovcev.“ Z drugimi besedami: Ker ni dohodkov, hoče dunajska vlada tiskati še vedno novih bankovcev, dokler ne nastopi bankerot.

Vlaki v Avstriji zopet ne vozijo.

Iz Dunaja poročajo, da je bil v sredo, 17. t. m. zaradi pomanjkanja premoga zopet ustavljen ves železniški promet.

Politične novice.

Demobilizacija.

Med 20. in 24. marcem se bo izvedla demobilizacija starih letnikov, ki se nahajajo še pod orožjem in ki do danes še niso bili demobilizirani.

Splošen štrajk v Nemčiji.

V Nemčiji je splošen štrajk. Tovarne in železnice počivajo, trgovine, gostilne in kavarne so zaprte. Časopisi ne izhajajo. Ljudstvo je strašno razburjeno. Samo v Lipskem (Leipzig) je bilo med demonstracijami 30 oseb ubitih, ranjenih pa okrog 55. Vlada se pogaja z revolucionarji.

Novo ministrstvo.

Iz Beograda poročajo, da bo dr. Smolaka sestavil novo ministrstvo, v katerem bodo zastopane vse večje politične stranke naše države.

Kupnjejo se bankovci, katere so zabili kolikavati. Kje, pove upravnstvo „Korošca“.

Dva konja vzame na krmo posestnik v bližini Velikoveca. Uporabljal bi jih za poljska dela. Naslov pove upravnstvo „Korošca“.

Radi odpovedi poštne vožnje se prodaja pod jako ugodni mi pogoji lahek, skoro nov, pokrit

poštni voz.

Poizve se pri Ignaciju Uranšek, Libelice, Ravno tam se prodaja vitel (gepel) še v dobrem stanju.

Išče se zanesljiv kupovalec lesa za Koroško. Prednost imajo tisti, ki se v tej stroki izvežbani. Plača letna in provizija. Pojasnila daje Jožef Vajncertl v Pliberku.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporablja nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat polzkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašica ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20.50 poštne prostote na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, arbecico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 10 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Moko za krmo in pšenične otrobe

oddaja

gospodarska družba, podružnica
Sinča vas

Velika zaloga brzoparilnikov razne velikosti in drugih poljedelskih strojev po najugodnejših cenah.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

M. O. B.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.095.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.